

Kari
Hengellistä

Wirtta,

Ensimmäinen:

Ab palaja mun! sieluisen, &c.

Toinen:

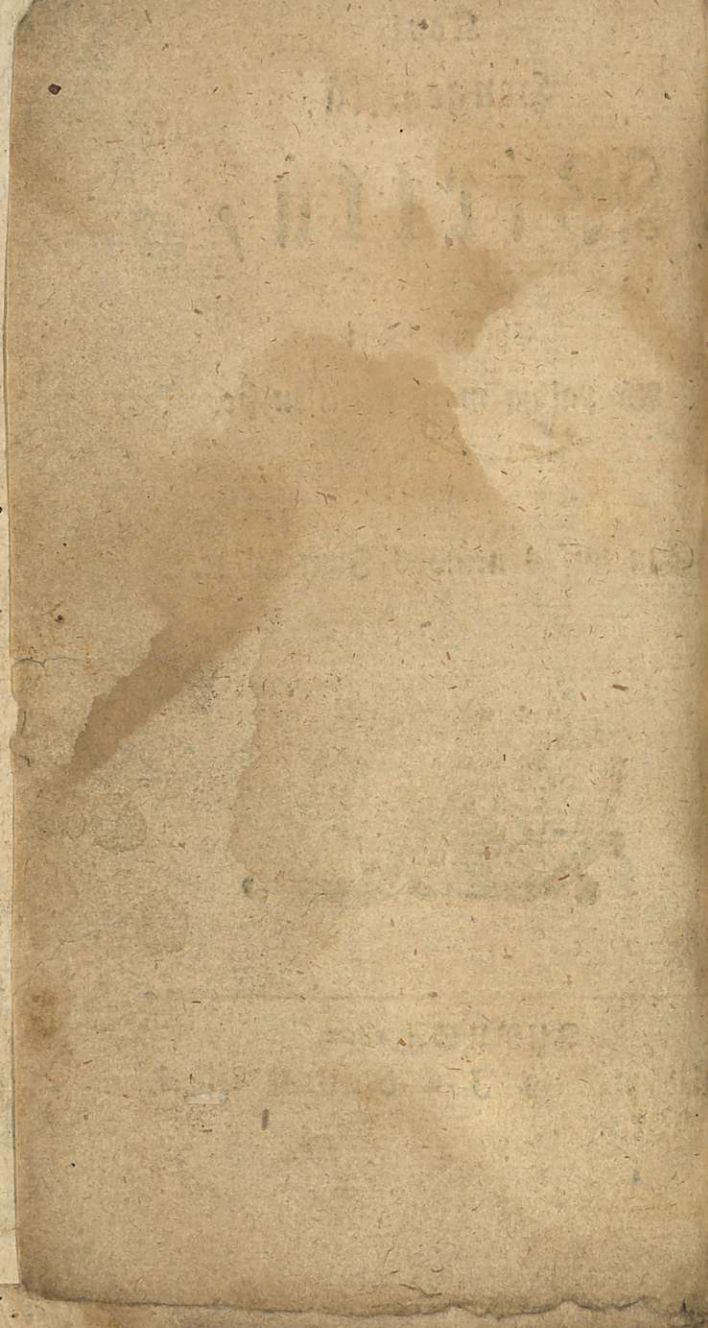
Gun wisas neuwoš, Jumalah, &c.

LUXUSA 1801.

Wändätpt Mag. J. C. Srenckellin tykönä.

Elävästä synnin tunnosta niinkuin yhden
oikian Rippilapsen pääomaisuudesta.

W. f. Nyt on meil HERRAN Sabbathi ic.

v. 1.

Ah! palaja mun sieluisen, Vaimenes tygö
JESUEN, Kähd Jhän armoo kiittämän,
Hywin käwi sull tänäpäin.

v. 2. Kosk' tundos haawas parattin, syn-
nit wiell' andex annettin, Sun rippis kuuli
Jumala; Nyt JESUEN sua lohdua.

v. 3. Se suuri sieluin sairaus, Ja duo-
mion pelwon angarus, Valeni, JESUL ajall
täll, Kosk' oikein muistin ansios pääll.

v. 4. Mull welka sata leiwiskä, Kyll' oli
HERRAN edesä, Muut hän mun sulast armost
wiell, Johdatta tahdoi oikial tiel.

v. 5. Ah! JESU CHRISTE armahda, Kuing
sielu luonnon tilasa, On orwoi armost Ju-
malan, Sen olen ike hawait saan.

v. 6. Niin muinaisina aikona, Kosk'
olin synnin fangina, Mä ripill käwin usein
kans, Muut orjan pelwos tokonans.

v. 7. En tietän sielun murhesta, Eng' ur-
ton salaisuudesta, Mä olin ripild' päästynän,
Paljot' pahemb kuin mendyän,

v. 8.

v. 8. Kost turmelluyen harraisin, Syn-
nin suuren registerin, Kas silloin apu talli-
nu', Mä ehin HERRaa itku suull.

v. 9. Wihoitett Jumal Eiwaasa, Haas-
woitet tundo waikia, Mond' syndi ruusun kaa-
waista, Mun tahdeit perät upotta.

v. 10. Kost kampaalin wiel edespäin, Pa-
rannuyen pääl työidä tein, Niin sielun halais-
ripill menn', Pois tiestä elon erdisen.

v. 11. Mutt ei wiel tässä tilassa, Ol' sies-
tull yhtän mahwoutta: Hän luull ett oma wal-
mistus Ol parannuyen omaisuus.

v. 12. Kost kaikki tiloi koetin, Niin
ärron walos harraisin, Wihoain JESUYEN
haamoisa. Nutuan lewon ilolla.

v. 13. Siis tutki myä Jumala, Täällä
merkilisel ajalla, Nyt päästi päiwä tarjon on,
Ab JESUS rundoa walaiskon

v. 14. Tule! Ab tule JESU:nen! Eht o-
len suuri syndinen, Ja minust ormon lapsi-
tee, Nut oikein käynnen ripille.

v. 15. Se rippilaps on oikia, Ja tosin
HERRAN laumasta, Jong sydän rakkaudesta,
JESUYEN perän halaja.

v. 16. Oo katurwainen syndinen, Hala-
sentähden ripill menn', Ett sielun fuorma kewe-
nis, Jota hän lauda kynnellis.

v. 17. Sydän se huuta laupiu', Ja sies-
tu halaa woimaa mutt, Ett tulewaisis iustisa,
Wois lujast henges sotia.

v. 18.

v. 18. Ja ehi sitt ain edespäin, Jumalan
waldakundaa näin, Ja iskapäiwän pa-
annus, On hänen hyvä elons uus.

v. 19. Se kuin nyt JESUS halaja, Ja
hänen päällens rakenda, Sill wahwall aiko-
missella, Ett hartast mielest parata,

v. 20. Hän saa myös HERAN armosta
Rähd' uuden woiman ilolla, Ja wiheyu andex
namifest, Ett hän on HERaan yhdistett.

v. 21. Viel hengen todistuxella, Tai
onnin päästö luitan, Kas' näin yr wieras
tatuwa, Myös syndins ripis andex saa.

v. 22. Kaikk' synnit HERAN kirjasta
hois pyhitän näin armosa, Eit' ikän enä
muisteta, Jumalan edes Taimasa.

v. 23. Viel sielu uuden nimen saa,
Jong JESUS kirjaans kirjoitra, Tämä on woitett
ammus meil, Jong 'satan ryöväis laium:ld.

v. 24. Tain kaldaisesta mutorest, Ja
sielust ylös heränest, Kaikk' Taiman pyhäst
memuitze Ja ilo laulu weisaille.

v. 25. O sitä suurta rakkautt Ja armon,
annon salaisut, Kuin JESUSIS sitt nautitan
kost luondo armox muute:an.

v. 26. Mä taidan uskos sano sen, Et
yhten hetken nautiken, JESUSIS, ilon suurem-
man, Kuin maailm' taidais uskolan.

v. 27. Katumattomat sydämet, Jotk ei
wielä palannet, Ei osaa saa täst ilosta,
Baan pettä ikens luulosa.

v. 28 O JESU! Judan Keijona, Va-
rann' miel synnist sairaita, Taimallist Iide
rukoile, Ettei hän meite hyljäre.

v. 29 Tee työtä JESU sieluin pääll', Ja
vuota henges öty tääll, Sens teet, O JESU
suloinen! Mitäst heikko epäilen.

Toinen,

Marian Ilmestös Päivän Weisu.

W. E. O JESU Christ! kuin luondom sait se,

v. 1.

Sun wiisas neuvos Jumala, Mun sielun is-
lauta: Kost istun kuolon warjosa Niin
siinä armost totta, Tuotit meil' hywän sano-
man, Josa sitis Edeswastajan, JESUS Marian
an kohdus.

v. 2. Tain hywän sanan saattaja, Gas-
briel Engeli oli, Kun lähetettin Taimasta,
Ja Nazarethin tuli, O armoitettu Maria, Hän
puhui armon littoista, Ja hengellisest rauhasta.

v. 3. Hän puhui Taiman tawalla, Myös
armon walikemista, O! älä pelkä Maria,
Etä armon suuren löyrit, JESUS mailman
Mes as, Sen Pyhän Hengen avulla, Täntä
pän itis sinus.

v. 4. O mikä ilo Taimahas, mahdoi
oll siinä päivän, Kost Dawidin Huonen Ru-
ningas, Nyt kuitui edes käyvä, Taimat sa-
noran iloinnen, Niin myös jokaisen sydämen,
Kuin HERaa uskos odott.

v.

v. 5. Sen wanhan Testamentin ydn'
Jai kirkkas koiecto walais, Ja maahan te' oit
pirun tydn, Mond harrast soddand' amais,
Armon luvaupii tutkiman, Jos JEsus est on
ennustan Siin wanhas Testamentis.

v. 6. Mond' Propheta on oboltan, Ett
nähdä tämän päivän, Mond Monarchi kans
halajan, Lain ilo ajan perään, Kost JEsus
fikis lihassa, Ja pol to uhri seisahta, Waan
ei he sitä saane.

v. 7. Meill lopun ajan asuwill. On lii-
ton arkki awett, Ja JEsus sarnais syndisil'
Ja teki ihmet monell. Mut JEsus tietä syda-
met, Kuing he on HERRaa kiittänet, Sen kal-
lin walon edest.

v. 8. Lain Pyhä Henges minulle Kuin
alat muistutaisi, Mun parannuksen tekkelle,
Ett en mä horjataisi, Lain armos itken pahut-
tan Ja hengellistä laiskutan, Aut weres armo
erjån.

v. 9. Ihmisen oma syden on, Se suu-
rin wäärä Propheta, Niill iotk' on tull syn-
dins tundojon. Koet usein, opetta, Kuing' sy-
dån pyytå seurata, Tätå katowaisi mailma,
Eiköst meill syv ol' itke.

v. 10. Sydämen kylmäkkoisuus, On so-
ta henge wasta; Ja luonnon wastahakoisuus,
Jong plize itke mahdan, Aut ettån rypen tä-
näpån, Sun tahtos jälken elään, O Jumal
minun Linnan.

v. 11. Ett peljätt' HERRaa nuorudest, On
Salomonin neuwo, Aux huuta JEsust lapsu-
dest

dest, Sill syndi meitä waino, Sentähden Jē
sust ehitäm, Ett hän meit muistais tänäpäin,
Tetis meist liiton lapsit.

v. 12. Rakastakam siis JEsusta, Sill
nyht on armon aika, Viel JEsus nykin kol-
kutta Ja Isäns tygö huoka, Ett langen Sion
palajais, Ja ylkäns tygö kiirutais, Edestä
HERean wihan.

v. 13. Taistellät hymwät Christityt Siiis
haman weren asti, Te kaikk' kuin oletit' herän-
net, Sill JEsus meit lunasti Berisell sodall,
arwas pääll, Kuing valion wert' Golgathari
määllä, Sun syndeis edest juopi.

v. 14. Yr pito paljast werestä, Jong
HERea armost teki, Syndisen sugun edestä,
Niin tarpellisex näki; Mä wapsen Kost tut-
kin näit, Uuden Testamentin armo häit, O
suurta armon päiwä.

v. 15. Nylhisset ajan tyhnelet, Joll'
täällä ajas waiwas, Eht' olisit jo apäiwäilet;
Muutetan riemur Taimas, Kyll JEsus mu-
sta omians, Sekä eläis että kuolleisans,
Kans wihdoia armost kruuna.

